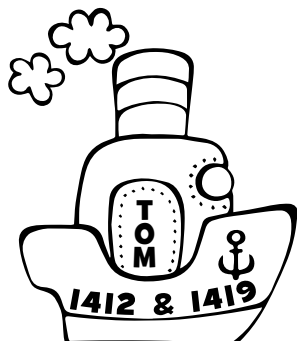

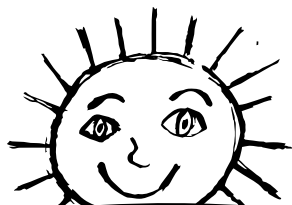

ČTOČ

červen č.21

OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS

J

eS Ká Á eM

To je zkratka pro setkání křesťanské aktivní mládeže. Řekli jsme si, že bychom takovou mládež chtěli vidět. A tak jsme se ráno, svěží a plni sil, setkali. Sraz byl v Otrokovicích na hlavním nádraží ve 4:20. Sešlo se nás tucet, z toho ⅓ z přespolních farností a té ⅓ byla ⅓ z Tlumačova! Přijel vlak směr Praha, my obsadili dvě kupéčka a cesta za slávou a utrpením mohla začít.

O téhle cestě vám nic nemůžu říct. Co se stalo ve vlaku, zůstane ve vlaku. Ale povím vám něco o SKAMu. Cílem téhle akce je vytáhnout mladé křesťany z jejich brlohů a donutit je, aby si užili den nebo celý týden s přáteli, poznali nové lidi a zasportovali si. Na výběr máte čtyři sportovní disciplíny: florbal, fotbal, volejbal a atletiku. U nás vyhrál florbal (v sestavě já, Danouš, Kuna, Peťa Ovcáček, Vojta, Natka Zaoralka a Lexík v bráně) a volejbal (holčičí družstvo s jednou rostlinou: Pája, Evča Kolajová, Lúca Šrubka, Lída Jonášková a Strom).

Konečně jsme dojeli na místo, kde to všechno mělo vypuknout. Celá akce se konala na ZŠ v Dolních Počernicích. Jen co jsme přijeli, už po nás chtěli autogramy. Hnedka jsem se chopil pera a podepsal jsem se slečně, která měla na starosti florbalisty. Po krátké debatě jsem zjistil, že je ze Zlína. No jo, svět je malý a o náhody tu není nouze. Teď už stačilo najít šatny a rychle na zahájení. Pan farář se ujal slova, hodil do placu pár vtípků a vzpomněl také na moto olympijských her: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Očividně s tím trochu nesouhlasil, takže na první zápas jsem šel s lehce upravenou verzí: Není důležité vyhrát, ale zvítězit! První zápas pro nás byl spíš takovou rozvíčkou. 15:1 znělo na začátek dobře, ale nikdy Lexíkovi nezapomeneme ten gól, který pustil. Takového šouráčka! Volejbalisté taky slavili úspěch. Další zápas dopadl 5:0. Naše nadšení stoupalo stejně, jako strach soupeřů z nás. Následoval oběd a plni sil jsme vyhráli další zápas asi 10:0. Během toho volejbalisté hráli důležitý

zápas o postup do finále a vyhráli ho. Před závažnějším zápasem jsme měli chvilku čas a tak si každý dal kofču a cukrovou vatu, ale pozor... vata byla ZDARMA!!!

Poslední tým, se kterým jsme nehráli, se jmenoval KABANOS. I když jsme nad nimi zvítězili 3:2, bylo nám jasné, že finále s tímhle týmem milovníků uzenin bude náročné. A bylo... Jeden protihráč se nás snažil oslabit. Nějak jsem neměl v plánu líbat se s hokejkou tohoto soupeře, ale on byl jiného názoru. Také chtěl překvapit Danču a doslova jí vyrazil dech. I přes to jsme měli většinu zápasu navrch, ale pár minut před koncem nás předstihli a my už jsme neměli sílu je dohnat. Zápas skončil 5:4 a takhle prohra byla zdrcující. Já osobně jsem skoro uronil slzičku a to moc nepláču. Každý z nás tam nechal všechno, ale bohužel to nestačilo a možná nám chybělo i trošku štěstíčka. Abychom nebyli smutní, naši kamarádi nás v tom nenechali a taky ve finálním volejbalovém souboji prohráli 1:2 na sety, takže se oba naše týmy umístily na 2. místě. Naše těla očistila sprcha a naše duše byly očištěny při venkovní mši svaté. Pan farář měl skvělé kázání, které mi pomohlo s vyrovnáním se s prohrou. A úplně jsem se uklidnil, když začala grilovačka. Bohužel nás tlačil čas a museli jsme stihnout Leo express. Ve vlaku jsem vytáhl své ukulele a chtěli jsme se Stromem kulturně obohatit spolupracující. Nakonec nás jedna paní zastavila, protože její touha po spánku byla větší, než touha poslouchat naše krásné táborové písně. Ale to už jsme byli skoro doma a hlavním nádražím v Otrokovicích se zase lehce nesla slova ciky, ciky cák...

Závěrem bych chtěl poděkovat vedoucím, kteří si tuhle akci vzali na starosti, i když to nebylo v našem celoročním plánu a všem holkám florbalistkám, díky kterým jsme byli o několik tříd lepší, než ostatní týmy.

Syml

obsah

eŠ Ká Á eM	str.2
OČIMA NAŠICH DĚTÍ	str.3
NOČNÍ POUŽ ZA STUDENTY	str.4
DORY SE NAŠLA	str.4
předtáborovka	str.5
TZ ČESKÝ POHÁR BRNO	str.6
TZ ČESKÝ POHÁR TÝNEC	str.7
C E L O R O Č K Y	str.8
OSMISMĚRKA	str.10
K A L E N D Á Ř	str.11

OČIMA NAŠICH DĚTÍ

SPRÁVNÝ VEDOUČÍ BY MĚL:

- UMĚT VŠECHNY UKLIDNIT, KDYŽ NA SCHŮZCE JEČÍ
- BÝT VTIPNÝ, KDYŽ NASTANE NUDA
- VĚŘIT V BOHA
- BÝT TOLERANČNÍ
- MÍT ŘIDIČÁK
- MÍT RÁD ZMRZLINU
- MÍT RÁD LEDOVOU TŘÍŠŤ
- MÍT RÁD KUŘECÍ ŘÍZEK
- BÝT TROŠKU PŘÍSNÝ
- MÍT SLUŠNOU MLUVU
- UMĚT HEZKY ZPÍVAT, ABY MOHL ZAZPÍVAT UKOLÉBAVKU NA TÁBOŘE :-)
- MĚL BY MÍT VLASY
- BÝT OPTIMISTICKÝ
- UMĚT UTĚŠIT, ROZESMÁT, POVZBUDIT, UKLIDNIT, PORADIT
- CHÁPAT HUMOR

NEMĚL BY:

- NÁM DÁVAT DŘEPY ZA KAŽDOU BLBINU
- NEMĚL BY BÝT MOC VELKÝ TROUBA
- NEMĚL BY BÝT DIVNÝ
- NEMĚL BY NÁM DÁVAT NA VŠECHNO TOLIK ČASU

A HLAVNĚ BY NÁS MĚL MÍT RÁD :-)

VYHODNOCENÍ NEJLEPŠÍCH MINISTRANTŮ

Proběhne na poslední dětské mši svaté v pátek 30. 6. A tři nejlepší z každé kategorie se můžou kromě pěkných cen těšit i na výlet do Galaxie Zlín. Termín bude ještě upřesněn.

Žán

JAK SE NÁM DAŘILO TENTOKRÁT?

Máme pro vás výsledky z mistrovství republiky v turistických závodech:

- HONZA ČAMBALA 5. MÍSTO
- MARŤA ČAMBALA 6. MÍSTO
- PAŤA MATULA13. MÍSTO
- KUBA FABRIKA17. MÍSTO

Honza a Marťa zároveň vybojovali postup na mezinárodní mistrovství, moc gratulujeme! Ostatním, co letos závodili, patří velké díky. A velké díky posíláme i těm, kdo nám jakkoliv pomáhali

Žán

NOČNÍ POUŤ ZA STUDENTY

V neděli 30. 4. jsme v ohláškách mohli zaslechnout, že za týden proběhne Noční pouť za studenty, z Jižních svahů na Hostýn. Na konci ohlášky bylo řečeno: Nevymlouvejte se, protože další den je státní svátek a určitě pojedte. A tak jsme poslechli.

V neděli 7. 5. jsme se kolem sedmé večer sešli na nádraží v poměrně pěkné sestavě – 8 lidí, nutno podotknout, že 2 členové byli přespolní. Bohužel začalo pršet. My jsme se ale nelekli a věděli, že akce prostě musí vyjít, když jde o dobrou věc. Trolejbusem jsme dojeli na Jižní Svahy a při mši se k naší otrokovické výpravě připojili další dva členové. Přestalo pršet!!! Po mši nás celkem bylo asi 20, z toho 10 z Otrokovic. Pěkné zastoupení, nemyslíte? Jako doprovod šel s námi o. Martin Vévoda, který má na starost mládež v děkanátu a se kterým tuto akci animátoři vymysleli. Šli jsme přes Fryšták, Lukoveček, Rusavu a Skalný až do našeho cíle – na sv. Hostýn. Po cestě jsme se seznámili s ostatními lidmi z okolí a pomodlili se i několik desátek růžence světla za studenty i za všechny, kteří na nás mysleli. Cesta ubíhala rychle a zastavili jsme jen párkrát na noční

svačinku a chvíli odpočinku. Zastavili jsme také u pomníku věnovanému obětem válek a byl to dobrý nápad, jelikož následující den byl státní svátek Den Vítězství. Celou noc panovala pěkná atmosféra a nikdo neřešil, jestli se jde v bahně nebo jestli ho bolí nožky. Prostě jsme měli cíl a toho cíle jsme všichni kolem páté dosáhli!!! Byli jsme unavení, ale šťastní a vnitřně

spokojení. Udělali jsme si fotku a dostali jsme nabídku, zda si aspoň na chvíli nelehneme a ráno nepůjdeme na mši. Naše otrokovická výprava se ale domluvila a spolu s pár dalšími jedinci jsme vyrazili hned dolů do Bystřice na vlak, abychom dorazili brzo domů a odpočali si. Šlapali jsme si v klidu až do Bystřice, kde ale najednou začaly cinkat závory. Náš vlak! Všichni se dali do běhu a nakonec jsem i přes menší problémy přemluvil průvodčího, aby chvilíčku počkal na všechny naše členy. Byl to hodný a příjemný pán. Odpustil nám i pokutu za nekoupený lístek na již otevřené pokladně a chvíli se s námi i bavil. Po cestě většina z nás usnula a tak máme i pár vtipných fotek z vlaku. Akce se povedla a za všechny můžu říct, že jsme spolu strávili pěkný čas, který byl správně využitý. A vy, mladí kamarádi, co jste nemohli nebo se vám nechtělo, už víte, že příště musíte jít s náma.

Martas Janeček

DORY SE NAŠLA!

Skupinka našich nejmladších se celý školní rok poctivě snažila v celoroční hře Hledá se Dory. Holky sbíraly body, kde se dalo a určitě si každá z nich zaslouží velkou pochvalu. Za své snažení dostávaly kartičky, které lepily do velkého podmorského světa. V březnu jsme společně na víkend nabalily své krosny a vyrazily na víkendovku do Rychtářova, kde jsme se potkaly se strašidlem Cantervillským. Všechny Myšky prokázaly samozřejmě i velkou odvahu, když v sobotu večer prošly stezku odvahy.

Ale jak už to tak bývá, i tento školní rok plný zážitků se nám pomalu chýlí ke konci a tak nám nezbyvá nic jiného než se na prázdniny rozloučit a těšit se na září, až se zase všechny potkáme ;)

Vedoucí Myšek

PŘEDTÁBOROVKA

Naše cesta začala jako obvykle na nádraží. Sešlo se nás opravdu hodně ze všech skupinek - Žraloci, Žabky, Myšky, Sluníčka. Sraz byl 15:35. a o pár minut později už jsme ujížděli vlakem pryč. Cesta vlakem nám utekla rychle a cesta autobusem, který byl jen pro nás (díky Sympaťáku), kterým jsme jeli poté, jakbysmet.

Dřív, než bys řekl „předtáborovka“ jsme byli v Sobotíně. Ubytování jsme byli na tamní faře. Ještě než jsme se tam vůbec dostali, byla nám vysvětlena první hra. Probíhala po celý víkend a úkol byl jednoduchý – museli jste u sebe celou víkendovku nosit odznak (kolíček), ale nesměl být na viditelném místě. A taky jsme si rozdali čísla, abychom mohli kdykoliv zjistit, zda jsme všichni.

Po vpuštění na faru jsme si hbitě vybalili všechny věci a jídlo jsme zanesli do kuchyně. Potom jsme si řekli pár dalších informací, snědli večeři, zahráli si seznamovací hru a pak už venku další, při které jsme se rozřadili do skupinek. Poté následovala hra, při které jsme nejen běhali, ale i papali – pudink. Potom už jsme se šli pořádně vyspat, protože každý tušil, že nás další den čeká něco velkého. A taky že jo! Po ranní rozcvičce a vydatné snídani jsme si do malých batůžků nabalili pláštěnky, jídlo, náhradní ponožky... Vyrázili jsme brzo a počasí nám přálo. Cesta byla poměrně dlouhá, ale naštěstí bylo hodně přestávek, při kterých jsme si mohli odpočinout a hrát hry, dokonce i bojovky. Byli jsme se taky podívat do ručních papíren ve Velkých Losinách, kde bylo možné si zakoupit i suvenýry. Ale naším cílem byl zá-

mek ve Velkých Losinách. V jeho parku jsme měli pauzu na jídlo, takže jsme doplnili síly a vyrázili na cestu zpět. Někteří si koupili i zmrzlinu, aby jim ta cesta rychleji utíkala.

Když jsme se vrátili z výletu, čekala na nás polévka. Po ní jsme šli nacvičovat scénky - každá skupinka vylosovala jedno téma a několik slov, která jsme museli použít. Až byli všichni po večeři, která byla vynikající – zapékané těstoviny, předvedli jsme svá vystoupení, pomodlili se, vyčistili zuby a šli spát. Ovšem nikdo nespal moc dlouho, protože jsme šli hrát noční hru. Honili jsme po louce světlušky.

Další den se nikomu nechtělo vstávat, ale museli jsme si sbalit všechny věci a nachystat se do kostela, protože byla neděle, poslední

den předtáborovky. Byli jsme oslovení, abychom zaspívali při mši svaté, a to jsme samozřejmě neodmítli. A co by to bylo za předtáborovku, kdybychom se nedozvěděli téma tábora? Celou víkendovku jsme se snažili vyluštit vzkaz a dozvěděli jsme se, že nám píšou samotní ASTERIX A OBELIX! Po Mši svaté jsme si zahráli ještě spoustu her a pak proběhlo vyhodnocení.

Nakonec jsme si nasadili batohy a hurá domů. Cesta zpátky nebyla úplně jednoduchá, protože nám ujel vlak a museli jsme hodinu čekat na další. To nám ale vůbec nevadilo. Vytáhli jsme kytaru, ukulele a zpěvníky a zabavili jsme se i tam. V Otrokovicích už na nás netrpělivě čekali rodiče, které jsme všichni rádi viděli.

Ambruzovi

TZ ČP V BRNĚ

Sešli jsme se v pátek navečer na vlakáči. Naše sestava: Marťas Janeček, Lexa, Áňa Léry, Verča Šibravová, Danča Rafajová a Kuba Fabrika a jako doprovod já a Kuna. Cestou do Brna kluci vybalili svoje řízky a při tom jsme si všichni vzpomněli na chudáka Sympla, kterému před pár dny trhali zuby moudrosti. Aby věděl, že na něj myslíme, poslali jsme mu pozdrav v podobě fotky s řízečkama. Ještě ve vlaku jsme hodili pozdrav na facebook, kde nás moc potěšila odpověď od Lucky v tomto znění: „Tomíci

zas vyhrajou, všechny soupeře pobijou. Natřou jim to totiž borci, co potají trénují i v noci. Hola, aspoň na bednu!!“

A to už jsme byli v Brně. Hópli jsme na šalinu a jeli směr Kníničky, odtud šlapali ještě kousek pěšky, až jsme dorazili do školky, kde jsme měli spát. Protože bylo ještě dost času a my jsme byli plní energie, šli jsme si ještě zahrát fotbalík. Cestou z fotbalíku jsme ještě otestovali naši běžeckou formu. U cesty byl totiž měřič rychlosti, tak jsme zkoušeli, kdo dá víc. Po návratu do školky jsme ještě trochu potrénovali vědomosti, pokecali o všem možném a šlo se spát. Ještě před spaním došel další vzkaz od Lucky:“ Celý oddíl drží palce, dobrou noc a spěte sladce :)“

Ráno jsme přivítali Paťu, Máru a Honzu a Marťu Čambalovi, kteří přijeli autem. Na zahájení jsme si poslechli, co všechno nás na trati čeká, a poté jsme se všichni přesunuli na start. Pak už vše šlo ráz na ráz. Vybíhal jeden závod-

ník za druhým, z povzdálí jsme mohli sledovat, jak se komu daří při hodů míčkem. Ze startu do cíle i naopak jsme si posílali smsky jak kdo házel a kdo už dorazil do cíle a s jakými pocity. Po doběhnutí všech našich závodníků jsme se přesunuli zpátky do školky, kde jsme už po očku vyhlíželi první výsledky. Čas jsme si krátili házením s míčem na hřišti, teda do té doby, než se nám jej podařilo propíchnout. Pak jsme dali pro změnu kohoutí zápasy. A první výsledky jsou tu a s nimi i velká radost, protože naše

největší eso Marťas opět nezklamal a bylo z toho další zlato! A jak si vedli ostatní?

- Honza Čambala – 6. místo a postup na MČR
- Mára Vacl – 10. místo
- Marťa Čambala – 15. místo
- Paťa Matula – 11. místo a postup na MČR
- Kuba Fabrika 22. místo
- Lexa - 12. místo
- Áňa Léry – 16. místo
- Danča Rafajová – 22. místo
- Verča Šibravová – 24. Místo
- *MČR-mistrovství republiky

Při vyhlásování výsledků nás ještě rozesmála informace, že vítězkou jedné kategorie se stala holka, která se jmenuje Poslední. Nastal čas balení a odjezdu. Cestou na tramvaj nás ještě Marťas pozval v rámci sázky na zmrzku. Ve vlaku jsme probrali všecko možné i nemožné a domů jsme dorazili plní super zážitků.

Žán

TZ ČP V TÝNCI NAD SÁZAVOU

Byly to poslední závody před Mistrovstvím republiky v Orlové, na které jsme mohli s klukama jet. Já a Honza Čambala jsme postoupili na minulém závodě Českého poháru v Brně. A tak jsme se domluvili, že i Kuba Fabrika, Mára Vacl a Marťas Čambala zkusí štěstí. Takže jsme se rozhodli a jeli na 3. závod Českého poháru do Týnce nad Sázavou. Musel nás tam zavést strýc Fabrika, protože jelo 5 závodníků + vedoucí Žán. Fabrikovi mají velké auto, do kterého jsme se všichni vešli. Byl tu ještě jeden

sledního závodníka. Já a Kuba jsme v mladších žácích, Honza Č. je již ve starších žácích a Mára s Marťasem Č. v nejmladších žácích. To čekání bylo docela napínavé. A už je to tady – výsledky:

Kuba skončil na 11 místě a má postup na mistrovství republiky,

já jsem tentokrát skončil na 13 místě, Honza Č. 6 místo, Mára další 11 místo – škoda, postup mu utekl jenom těsně, Marťas skončil na 5 místě a taky postupuje.

problém, že musíme jet už v 4.30 ráno, ale to nás neodradilo. V 5.00 jsme najeli na dálnici a jeli až do Benešova, po cestě jsme se trochu prospali a pak jsme sjeli z dálnice a dorazili do cíle.

Vedoucí Honza (Žán) nás musel rychle zaregistrovat a my jsme se šli převléct do běžeckého. Žán přinesl startovní čísla - Kuba 20, já 54, Honza Čambala 130, Mára 243, Marťas 285. Museli jsme si ještě vypsát závodní kartičky. Poté byl nástup všech závodníků a složení slibu. Asi za pár minut vyběhl první závodník a potom podle časových rozpisů i já s klukama. Počasí nám přálo, ale začínalo být pěkné horko. Já s Kubou jsme tentokrát běželi mezi prvními, Honza uprostřed a Mára s Marťasem až ke konci startovního pole. Protože na každých závodech bývá kolem 300 závodníků, tak se závody protahují a čekání na výsledky bývají zdoluhavé. Všichni vždycky čekáme na vyvěšení výsledků naší kategorie po doběhnutí po-

Takže jsme zabojovali a vyšlo to. Postupují další dva kluci, celkem na mistrovství pojedeme čtyři. Na to, že turistáky děláme jako doplněk v našem Tomíku, jsme se mezi ostatními opět neztratili.

Patrik Matula

ROZUZLENÍ CELOROČNÍ HRY U ŽABEK

Jak dopadla celoročka u Žabek Kdo vyhrál? A jak to dopadlo s letošní docházkou? Na tyto otázky najdete odpovědi v následujících řádcích.

Jak možná víte, letos jsme se s vedoucími rozhodly, že by bylo fajn, kdyby se holky ze schůzek omlouvaly. Musím říct, že nás holky až překvapily, a opravdu se snažily nám dát předem vědět, že nedorazí na schůzku, čímž nám ulehčily práci s chystáním schůzek samotných. Proto bych jim a jejich rodičům za tohle chtěla moc poděkovat. Nutno říci, že i tuhle záležitost jsme hodnotily v závěru hodnocení celoročky. Na nejvíce schůzkách byly Hanča Šrubařová a Danča Rafajová, u kterých se procenta docházky vyšplhala na 92 %! Pak bych mohla pokračovat holkami od Černošků, Verčou Hejčlovou a Aničkou Zapletalovou. Tyhle holky měly docházku nad 80 % :-)

Letošní rok se nesl v duchu budování si obydlí a věcí na opuštěném ostrově. Abych řekla pravdu, holky se opravdu snažily si svůj ostrov vybavit tím nejlepším, co bylo v nabídce, ať už to byl samotný přístřešek, životně potřebná voda a jídlo nebo nástroje. Nastal ale čas, odhalit neúspěšnější „Robinsonky“. Rozhodly jsme se odměnit pět nejlepších Žabek. Tak tedy – neúspěšnější byla Hanča Šrubařová, druhá skončila Danča Rafajová a třetí Bětka Černošková. Všechny tyhle tři holky měly stej-

ný počet věcí na ostrově, takže o pořadí rozhodly zbývající body. Čtvrtá pak skončila Majda Černošková a pětici uzavřela Liduška Blahušová. Ale nemusíte se bát, že by zbytek holek zůstal ochuzený. Pro každou jsme si letos přichystaly upomínku v podobě rámečku s žabí fotkou z naší poslední víkendovky. V plánu je

ještě „rozlučka“, která se uskuteční někdy před koncem prázdnin.

Chtěla bych moc poděkovat všem Žabkám za celý uplynulý školní rok, že chodily na schůzky, nekazily partu, pomáhaly na dětských mších a účastnily se spousty oddílových akcí. Krásné prázdniny a – uvidíme se na táboře!

Evča Beranová

SLUNÍČKA V KROMĚŘÍŽI

Dne 11. 6. 2017 v 10:00 se skoro všechny Sluníčka sešly na nádraží v Otrokovicích. Měly jsme jasný cíl a to Kroměříž. Nasedly jsme na vlak a vyjely „hurá na výlet“!

Do Kroměříže jsme dorazily za chvíli a rozhodly jsme se, že půjdeme na náměstí vyhlásit vítěze celoroční hry. Bylo to u kašny, takže mě s Verčou nenapadlo nic jiného než lovit penízky z kašny, které tam někdo hodil pro štěstí. Za ten jeden cent ten mokry rukáv stál! Ale zpát-

ky k vyhlášení celoročky. Jelikož si svá města, která jsme si měly tvořit doma po celý rok podle toho, jaké téma bylo naschůzce, skoro všechny zapoměly vzít, teda až na Lörü a Evču, tak nebylo nic moc co vyhlášovat. Ale vedoucí to měly napsané a my všechny jsme měly stejný počet budov, takže odměna byla společná, ale k té později.

Po vyhlášení jsme si šly spravit chuť zmrzlinou nebo ledovou tříští. A pak přišla ta od-

měna - zrcadlového bludiště. Bylo tam hodně zrcadel, která náš obraz trochu přikrášlily a dvě bludiště. Každá jsme si to dvakrát, třikrát prolezly a měly jsme dost. Začaly jsme mít

i hlad, což byla známka toho, že už máme jít na piknik do podzámecké zahrady. Zakempily jsme to přímo pod velkánským stromem. Roztáhly jsme deky, vytáhly všechno jídlo a začaly hodovat. Neobešli jsme se bez Lörininých výtečných sušenek ani bez Lucčiniých čokoládových muffinů (recepty na vyžádání).

Když naše žaludky už začaly říkat dost a čas

nás taky tlačil, tak jsme usoudily, že bychom mohly už pomalu vstávat na nohy, dobíhat vlak s plným břichem se nám zrovna moc nechtělo. Jenže holky si ještě vzpomněly, že musí

čůrat, takže jsme ještě stály frontu na dámský záchod. Pak jsme daly trochu do kroku. Po cestě nás jako naschvál ještě zastavily slečny s kuframa a ptaly se, kde je nádraží. Na to jsme jim stihly jen odpovědět, že tam jdeme a ať jdou za námi. Nakonec jsme celkem s přehledem vlak stihly a obava byla zbytečná, měl zpoždění. Potom už jsme se jen na otrokovicském nádraží rozloučily jak se sluší a patří, jak jinak než pokřikem, a byly jsme rády za krásně strávený den se Sluníčkama!

Páťa V.

ŽRALOCI

S koncem roku se blíží i konec schůzek a celoroček a proto by bylo fajn si trochu připomnět a zrekapitulovat, jak probíhala naše celoroční hra a jak se dařilo klukům. Naše hra spočívala v tom, že kluci stavěli zlatou pyramidu ze zlatých cihel, kterých museli mít co nejvíce. Tyto cihly získávali za zlaté valounky, které jim produkovali domečky. Také mohli kupovat další stavby k tomu, aby měli různá

vylepšení či aby mohli vytvořit svou vlastní armádu a zaútočit na vesnici někoho jiného. Naštěstí jsou kluci mírumilovná stvoření a tak moc útoků neprobíhalo, ale pár se jich našlo. V konečné fázi všechny rozdrtil Mára, hned za ním Martás P. a další Honza T.

Doufáme, že se klukům hra líbila a můžou se těšit další rok na něco suprového. Každopádně si užili všichni závěrečnou akci na Jižní Moravě.

Žraločí vedoucí

OSMISMĚRKA

NÁPOVĚDA PRO SLOVA, KTERÁ JSOU V OSMISMĚRCE SKRYTÁ:

__ M __ Jan 19,2

__ __ Ď Lukáš 14,6

__ I __ Marek 8,29

__ B __ Matouš 21,33

__ Á __ Jan 19,2

J __ Lukáš 11,30

__ L __ Matouš 13,44

__ O __ Jan 20,21

__ Z __ Marek 10,19

__ T __ Matouš 27,13

__ E __ Lukáš 2,25

A __ Jan 8,58

__ S __ Matouš 24,12

__ N Lukáš 1,57

__ A __ Jan 1,15

__ T __ Marek 6,2

__ V __ Jan 5,37

__ Ě __ Matouš 23,19

__ D Lukáš 23,56

__ K __ Matouš 6,1

__ R __ Marek 13,8

__ N __ Marek 8,12

__ L __ Matouš 22,5

Nápověda: www.bible.net.cz

POŠLI TAJENKU NA MAIL REDAKCE (NA POSLEDNÍ STRANĚ) A ZÍSKEJ SLADKOU ODMĚNU - PRO NEJRYCHLEJŠÍ 3 DO 11 LET A PRO 3 OD 11 LET!

KALENDÁŘ

červen

30

UKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

- ORGANIZÁTOR: KAČKA A VOJTA

srpen

?

BYE BYE HOLIDAYS

- ORGANIZÁTOR: EVČA A DENDA

září

8

VÝSADEK

- ORGANIZÁTOR: PAVČA A STROM

září

22-23

ZAČÁTEK SCHŮZEK

TÁBOR MALÝCH KLUKŮ TYGŘÍKŮ

Letos jedeme na faru do Velkého Ořechova.

Odjezd: neděle **2. 7. 17:00 od fary**

Návrat: sobota **8. 7. kolem 11:00 na stejném místě**

Kdo ještě nezaplátil, stačí, když částku (800 Kč) přinesete k odjezdu.

Téma letošního tábora je Stavitelé – budeme pokračovat v tom, co jsme hráli po celý rok v celoroční hře, čeká nás stavění městeček. Proto prosíme, dohlédněte na to, aby si kluci nezapomněli své dolary a kartičky surovin, budou je potřebovat!

Další informace včetně seznamu věcí najdete v dopise, který jste od nás obdrželi.

OTROČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže
TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Pavča Janečková, Denis Bilík
Kačka Šibravová

E-maily: pajaneckova@gmail.com
denis@tom1419.org

www.tom1412.blog.cz
www.tom1419.org

YouTube- TOM 1419 Otrokovice

www.facebook.com/TOM1419Otrokovice

Za podpory města Otrokovice